

A més, havent estat dictada la prohibició de circular els ramats per les carreteres modernes, els camins vells es veuen així salvats de la seva desaparició, que si bé en alguns llocs és inevitable, car la carretera fou construïda a trossos damunt del camí primitiu, en altres va desapareixent per l'ambició dels pagesos, que eixamplen el seu camp de mica en mica, a costa de la ruta abandonada.

D'alguns anys a aquesta part hom no veu passar tants ramats vora avall de les rieres vallesanes. Això pot ésser degut a un canvi de direcció del bestiar transhumant, que, sobre tot amb la desaparició dels boscos del Vallès, cada dia més accentuada, no troben abundància de pastures com anys enrra podien haver-hi; però és més probable encara una decadència de la ramaderia ovina; sembla ésser cert que en algunes comarques decau el bestiar de llana, en avantatge del boví. L'escassetesa de pastors no deixa de tenir part en aquesta disminució; el progrés industrial de Catalunya afavoreix la emigració de la gent jove muntanyenca, que, més considerada a la plana i en millors condicions de vida que a la comarca pròpia, fuig en cerca d'un major benestar que allí difícilment trobaria. Aleshores es fa sentir la manca de pastors, el qual, junt a la necessitat de l'emigració tardoral del bestiar ovi, que no deixa de tenir els seus inconvenients, ha fet que en moltes contrades pirenenques preferissin els bòvids del país, a un ramat d'ovelles abundant.

Es de creure, però, que, malgrat algunes contrarietats, l'explotació del bestiar de llana s'aguantarà amb fermesa i àdhuc és susceptible d'algun augment d'importància. Els preus del mercat és possible que es mantinguin remuneradors, car el consum de carn és cada dia major i amb la necessària importació de moltons a Catalunya, provinents d'altres regions, pot fer desvetllar l'interès dels pagesos de mitja i alta muntanya, que si veuen una reacció favorable en els preus que els compensi dels inconvenients que pugui comportar, no hi ha dubte hi tindran altra vegada l'atenció mateixa que altre temps hi concedien.

Per la incorporació dels nostres infants a les tasques excursionistes

Per Josep Font i de Falgàs

A l'Agrupació Excursionista de Granollers, malgrat l'obra vasta desenrotllada en el sí de l'Entitat i fora d'ella, li manca, encara, un buit a omplir. Ens referim a la incorporació dels infants granollerins a les tasques excursionistes.